

Ze was jouw levenswijsheid,
jouw krachtbron tot "liefdevol geven",
gevoelig voor onrecht en miskenning,
thuis bij mensen.

Zo was je, broer,
geliefd in jouw midden
als priester, maar ook als mens.

Dankbaar laten we jou nu gaan naar het Licht,
naar de verrijzenis en het leven door de dood
heen: thuis bij God
op wie je steeds hebt vertrouwd, je leven lang.

Jouw naam, Piet, blijft in ons hart bewaard.

*De familie Geenens-Verhellen
dankt U van harte
voor uw bliken van meeleven.*

Dankbare herinnering aan

Piet Geenens

° 25-10-1936

† 25-10-1997

Ik ga weg...
waren jouw laatste woorden, Piet,
toen jij je levenskrachten voelde wegstromen,
In jouw overgave naar de dood
herleefde je de weeën voor het Leven
en net op je verjaardag,
het uur van je geboorte ging jij sterven.
Waar ligt de grens tussen leven en dood?
In beiden schuilt een nooit eindigende belofte
van geloof, hoop en liefde.
Jouw sterven, Piet, doet pijn...

En grappig als je was, zou je nu zeggen:
Je gaat toch niet huilen om mij
en eigenlijk zou je vragen:
Begrijp je dat ik verlang
dat je mijn boodschap van Liefde verder geeft?
Geven... heb je gedaan, Piet:
eerlijk, kwetsbaar, echt en beminnelijk
als broze mens
met jouw niet aflatende humor.